

[Hartvig Frisch.]

udsendes gennem en Statsinstitution, saa kunde de og de Ting ikke forsvares.

Men her er det, jeg mener, vi straks støder paa selve den principielle Fejl, for der er meget stor Forskel paa, hvad der af en Stat kan udtales eller gøres, og saa hvad der kan siges i en Statsradiofoni. Statsradiofonien maa selvfølgelig med Hensyn til Udsendelsernes Karakter have aldeles samme Stilling som en privat Radiofoni, der har faaet Koncession af Staten. Det maa man gøre sig klart. Der er andre Lande, som har den Ordning; i Norge f. Eks. er denne Institution privat, men selvfølgelig koncessioneret, og man maa gøre sig klart, at der er ingen som helst principiel Forskel, den norske Stat er ikke anderledes stillet overfor sin Radiofoni end vi overfor vor med Hensyn til, hvad navngivne Mænd staar og siger i Radioen.

Men naar vi endelig er kommet til det, at Ministeren, som har denne Sag under sig, virkelig kan have en saadan Tankegang, at de Udtalelser, der fremkommer gennem Radioen, skulde have en officios Karakter, saa vil jeg, hvis det virkelig er Mening, dertil føje det Spørgsmaal: Hvordan vil man da kunne forsvare, at man har Redaktør Nicolai Blædel til gennem maanedlige Oversigter at oplyse det danske Folk om udenrigspolitiske Spørgsmaal? Hr. Redaktør Blædel er en Mand, hvis Kendskab til udenrigspolitiske Spørgsmaal, hvis Begavelse og Dygtighed jeg aldrig har draget i Tvivl, og — som jeg ogsaa fra denne Talerstol ved tidligere Lejlighed har bemærket — en Mand, der forstaar sine Ting, men en Mand, som vel at mærke er en fransk Chauvinist, der skriver, hvad han offentliggør, ud fra en Opfattelse, som selvfølgelig kan næres, og som jeg ikke skal træde imod paa anden Maade end ud fra det Synspunkt, at det er en Opfattelse, som skal bekæmpes.

Nu vil det være meget langt fra mig derfor at gøre gældende, at man skulde hindre Hr. Redaktør Blædel i at tale i den danske Radio; i saa Tilfælde vilde man jo falde i den anden Grøft. Men naar Forholdet er det, at en anset Medarbejder ved Radioen, som giver maanedlige Oversigter over Udenrigspolitik, er en Mand med saa udprægede Synspunkter, en Mand, som i sine Foredrag ikke gaar af Vejen for at udtale meget

skarpe Domme om forskellige Stater — enhver, selv de, der ikke lytter, vil fra Redaktør Blædels Aarvog, som lige er udkommet, kunne se, hvor afgjort ensidig hele hans Behandling er —, naar det er Forholdet, saa siger jeg, at det er ligefrem upassende, simpelt hen oprørende, at man fra Programudvalgets Side har kunnet begaa den Dumhed at afvise Redaktør Reventlows Foredrag, som man selv havde opfordret ham til at holde, og at saa oven i Købet den højtærede Minister, naar denne Dumhed er begaaet, har kunnet tage det Standpunkt at staa frem og forsvare det.

Jeg nærer ikke Tvivl om, at der er sket noget i Mellemtiden, da der jo er gaaet lang Tid; den højtærede Minister for offentlige Arbejder har naturligvis sat sig ind i Foredraget og har deraf kunnet se, at der intet som helst er i dette Foredrag, som paa nogen Maade kunde siges, som man tidligere bemærkede, at være af en saadan Karakter, at Programudvalget ikke skulde kunne lade det udsende. Selvfølgelig har den højtærede Minister for offentlige Arbejder maattet tage Stilling til det Spørgsmaal, hvorledes man skal stille sig overfor denne Mand, der simpelt hen er blevet uhøfligt behandlet, og hvorledes det Arbejde, han har maattet gøre til ingen Nytte, er blevet erstattet. Alle disse Spørgsmaal er selvfølgelig blevet løst, og jeg vil bede den højtærede Minister for offentlige Arbejder om, ligesom han har givet forskellige Oplysninger under Samraadet med Finansudvalget, her i Tinget at give de nødvendige Oplysninger.

Dahlgaard: Jeg ønsker ogsaa gerne at knytte enkelte Bemærkninger til det Spørgsmaal, som det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch nu omtalte. Jeg skal sige, at jeg for mit Vedkommende finder ikke, at nogen Undskyldning er mulig for Radioraadets Optraeden overfor Redaktør Reventlow. Jeg har læst Redaktør Reventlows Tale, og det forekommer mig, at en Udelukkelse af denne Tale den paagældende Dag er et beklageligt Vidnesbyrd om baade manglende Dømmekraft og manglende Skelneevne hos de Mænd, der har udelukket den. Jeg vil ogsaa gerne føje til, at i og for sig forekommer det mig, at man kunde have ventet noget større Høflighed i Trafikministeriets Skrivelse til Redaktør Reventlow i Betragt-